

fatigacō corporis tū quia cōtra p̄priā īdīma
cōem omodi intellectus a volūtas abnegat
se in obsequiū fidei et caritatis. Vnū pro
alterio posse satisfacere ocedit liberalitas dei
dū causa fubest vel ex īpotentia illius pro
quo fit satisfactō vel de mandato suo a cari
tate satisfacētis vel supioris auctoritate ta
liter ordinantis.

De mīmōmo

Onsēfus mutu⁹ exp̄ssus p̄ verba
de p̄nti quo tr̄nsferē p̄ ppetuo cor
pus viri ī p̄tātē mulieris a econ
a in eis p̄pinq. cīūctio talis ordi
natur causat mīmōmū de Jure naturali et
diuino limitatur oſenfus ad certas pſoās
cum certis circūstantijs a quīq. aliter fuit
attemptatum potest illud mualidae supior
auctoritas. Votum ſolempnizatum per ſuſ
cep̄conem ordinis vel religiomis nō magis
ex natura ſua videtur dirimere mīmōmū
iam contractum q̄ simplex ſed hoc proueit
ex ecclie cōſtituto maxime cum ī illo diſ
pensare poſſe papam probabilis ſit opinio

Mātmomalis comūctio vnius mulieris
cum pluribus viris repugnat Juri natura
li non econtra quoniam corpus viri plus
valet pro quanto plures fecundare ſufficit
et ita oſim pluribus licebat fūgi vroribus

Prima tñ in hoc oſenſiēte cui corpus vi-
ri non cesserat in ſuū ius. Nūc aut ad statū
pmeue iſtituōnis reduxit xp̄s m̄rimoniū
vni⁹ cū vna. Votū ſimpler caſtitatis nō
dirimit m̄rimoniū iam cōtractum peccat tñ
q̄ wuit dū pmo oſrahēdi volūtate habuit
wti otraiā nō aut poſtea dū reddit debitū
ut eſt ocois ſentētia ſed negant petiōnem
debiti poſſe fieſ ſine fractioē voti. cui⁹ oppoſi-
tū ex eo videtur verū. quia votū nō cadebat
direc̄ mifī ſup hoc. q̄ eſt nūq̄ oſrahēre. a nō
ſup hoc q̄ eſt nūq̄ omiſſeri carnalit̄ alteri
Alioqñ dum nūc omiſſet etiam reddendo
debitum reuſ efficiē voti fracti. Alioqñ pte-
rea eēt ſois talis oiuugij nimis dura. Re-
ligiosus pfeſſus aut ſacerdos vtentes co-
pula carnali pter m̄rimoniū et ſi grauiſſiē
tñſgrediunt̄ mandatū dei non tñ viidentur
voti fractoēs. votum quippe eſt ſolu⁹ prie
de re alias licita q̄lis nō erit eēt m̄rimoniał
viuictio. Iſta oduſio licet apud ſimplicōres
videat extrema tamē apud intelligentes
quid nois voti eſt clara. Votū quippe ſo-
lū fit de opibus ſuperrogacōnis ad q̄ q̄s ali-
as nō tenebat. Sic religiosus prie loquē
do vou⁹ q̄ nūq̄ vrorabit qd anteā licebat
illi. Nūllus aut prie dicit̄ vouere q̄ nūq̄

fornicabit aut adulterabit quia ex p̄cepto
ad hoc iam omis homo obligatur. Vir
et vror nequeūt absq; mutuo cōsenſu vnuē
castitatem p̄mo nec virtute vnuēt se nunq;
petiturū debitu ab vrore cum ppter verecum
diā petendi ipa m deterius labi possit. Spō
falia dirimūtur vel mutuo cōsenſu cū auto-
ritate supioris vel si altera persona interim
fornicata fuit vel p votū solempnizatū per
quod m̄rimoniū esse contractū non tamē
carnaliter consumatum posset infra duos
mēses solui. Contrahēs fidē in foro ecclie
quando cūq; carnalis copula subsequatur
eadem fictione remanente non cōiungitur
m̄rimonaliter cōpelletur tamē ab ecclia in
foro exteiori tanq; si verum fuisset. m̄rimo-
num habeatur. Secus in interiori cuius est
consiliū vt pocius omēs sentencias ecclesie
tolleret q̄ peccato consentiat. Potest tamē
nouo cōsenſu adhibito fidūm m̄rimoniū
si nil aliud obſtitere in verum commutare

Personā inducta per metum cadentem
in constantem virum ad consentiendum in-
terioris in prolatione verborum m̄rimonalis-
um. vt quia non vult mentiri. Potest post
modum matrimoniū dirimi tanq; nullum
sed de seductione per blandicias non ita

impedimentū perpetuū in altero viugiu p qd
neqūt se mutuo carnalit cognoscē impedit
m̄imomū iam tractū. Nullus cōiugiū
teneat reddē debitū in d̄fmentum notabile
a certum sui corporis vel fetus nascituī a scdm
hoc cognoscē qn̄leprosis vel pregnātibus
aut mēstruatis aut furiosis aut ypidimia
tis a filib⁹ casib⁹ rddi l' nō debitū oporteat

Tēpus a loc⁹ sacer nō vidēt excusaē qn̄
alt̄ viugiu teneat alt̄ petēti reddē. Petēs
tn̄ qdā amicabili momicōne de nō exigēdo
extortet seu inducat. De extreā vncioē

Xtrema vncio habz materiā a for
mā in libris suis exp̄ssam a obligat
nō cōtempnē dum finis vite scdm
pbabiles viciaturas p infirmitatē expectatē
que pteā reiterā potest simili causa rursus
veniente. Extrema vncio rite susceptra delz
xmalia ymo vidēt q absoluīt ab oī culpa
cōiuncta peticōe recipietis q ab oī pē libētū
cū virtute sacramēti cū q petit pie pseueant̄
p se a iuste. De sacramento ordinis

Rdinis sacramentū pluēs formas
habz pluresq; matias ymo et sacer
dotiū duab⁹ formis op̄let vna qua
datur sibi ptas sup corpus xp̄i verū. Alteā
q datur sup m̄sticū q si fuit defecā l' dubiū